

TASOGARE OTOME X AMNESIA

// Hirotaka

A Silver Link igencsak népszerű stúdió manapság. Olyan címek szerepelnek a listájukon, mint a *Fate/kaleid liner Prisma Illya*, a *Baka and Test*, *Strike the Blood*. De dolgoztak az *Accel World*ben, az *Attack on Titan*ban, a *Fairy Tail*ben vagy a *Magi*ban. A *Tasogare Otome x Amnesia*, vagy *Dusk Maiden of Amnesia* egy egyszerű, kedvelhető és szórakoztató anime egy szellemlányról, aki nem emlékszik a múltjára, és egy fiúról, aki segít neki, mindezt iskolai szellemtörténetekkel, vicces jelenetekkel és kis romantikával.

Az első részben megismerkedünk minden szereplővel. Egészen pontosan négyvel. Elmondom, hogy nincs is több, egy-kettő előfordul egy-egy részben, de azok jelentéktelenek.

Az anime lényege, hogy egy bányászvárosi iskolában szellem lakozik, név szerint Yuuko, aki már réges-régen itt „él”. Épp ezért az évek alatt rengeteg szellemtörténet kapott szárnyra a diákok között, melyek nagy része Yuuko-sanhoz köthető. Az animében igazából csak ilyeneket ismerünk meg.

Niuya Teichi az egyik ilyen szellem-történetről vezérelve a régi iskolaépületben talál rá Yuukora. A rettentő találkozás után Yuuko megalapítja a Paranormális Megfigyelések Klubját Niijával. A céljuk az lesz, hogy felkussassák Yuuko múltját, hogy hogyan halt meg és miért. Ennyi a lényeg, se több, se kevesebb, és az a jó benne, hogy nem is akar több lenni ennél. Az anime többé-kevésbé epizódikus, mivel a szellemtörténetek váltakoznak és az egyik lezárásával jön a másik, persze megkapjuk a végső lezárást és több összekötő elemmel is találkozunk. Igazából az anime két-harmadától válnak igazán összefüggővé a részek. A kis szellemtörténetek megoldása pedig inkább vicces, mint rémisztő, azonban a Yuuko múltjához kapcsolódó események komolyak maradnak.

Az iskola - név szerint Seikyou gimnázium -, ahol a történet játszódik igencsak szövevényes alap-

rajzú. Mivel alapítása óta semmit nem bontottak le belőle és csak bővül, ezért az intézmény kisebb és nagyobb épületek bonyolult labirintusává alakult. Ennek ellenére az anime helyszínszegény. Kezdjük azzal, hogy a szereplőkkel csak az iskolában és közvetlen közelében találkozhatunk, minden ott történik. Ez igazából nem zavaró, sőt nekem kimondottan tetszett. Viszont az iskolából sem ismerünk meg sok mindent. Az anime során megkapjuk a klisé iskolai rendezvényeket, mint a sulis fesztivál, és a „strandos” rész. De ismétlem, az iskolát nem hagyjuk el.

A karakterek szerethetőek, egyszerű lelkek, amilyenek ebbe az animébe kellene. Így velük nincs gond. Maga a főhős Kanoe Yuuko a szellem, aki már hatvan éve halott. Kedves, vidám, szórakozott hölgyemény, találkozásuk óta ráfüggött Niijára. A fiú nem egyszer le is taperolja Yuukot, akit ez cseppet sem zavar. Maga Yuuko részben eb-

ből kifolyólag fanservice forrás is.

Niuya Teichi normális elsőéves srác. Elszántan kutatja Yuuko múltját és persze másik két társának is szívesen segít. Jó karakter, mert teszi, amit tenni kell és ki is mondja, amit kell, nem tétovázik szerencsétlenül. A klub harmadik tagja Okonogi Momoe, akit egy szellem-történet hozott a klubba és azóta ott ragadt. Iskolai pletykákat gyűjt a szellemekről, hiperaktív és néha kicsit bosszantóvá is válik.

Ezenfelül nem látja Yuukot. A negyedik tag pedig Kanoe Kirie. Ő látja Yuukot, viszont nem foglalkozik vele, hűvös jellem, de fél a szellemektől. Többször segít Niyanak kímászni a bajból, együtt beszél meg a főbb problémákat. Természetesen romantika is van az animében a két főhős között, és persze Yuuko féltékeny a másik két leányzóra.

A grafikai megvalósítás szép. Bár nagy tájképeket ne várjunk. Inkább a szűk, sötét helyek dominálnak. Elvégre szellemes animéről van szó. Az összhatás kellemes, jók az árnyékok, bár néha egy-egy jelenet túl sötét. A karakter dizájn is szép, megfelelő és az animációra

sem lehet különösebb panasz. 2012-es animéről lévén szó, hozza a kor elvárásait. A hangulat kimondottan a képernyő elé ragaszt. A komor horror elemek, a szórakoztató poérok, a dráma és a romantika is megfelelően adagolva, jól elosztva jelennek meg. Persze nem mehetünk el amellett, hogy az anime a szokásos japán iskolai kísértettörténetekkel operál, így aki látott már ilyet, azt nem sok meglepetés éri (pl: régi iskolaépület biológia szertárja). Viszont ezeket nagyon jól beleépítették a történetbe. Ahogy már említettem a szellemstoriók közös pontja Yuuko és vagy közülük van a múltjához vagy nincs.

Az anime hű feldolgozása a mangának, kisebb eltérések vannak benne. Egyrészt nem ugyanúgy kezdődik. Az anime az egyik manga fejezetet előrébb veszi. Emellett plusz karakterek is feltűnnek, mint például az iskolaorvos, és Niyyát is láthatjuk otthon. A manga 2008-tól 2013-ig futott.

A zene kimondottan hangulatos és jó, illik a megfelelő jelenetekhez. Az opening és ending nagyon jóra sikerültek és kedvenceim lettek. Az openinget Suzuki Konomi énekli és a címe *Choir Jail*. Az első és utolsó résznek ez az endingje is.

A zárózene a *Calendrier*, amit Okui Aki énekel, kivéve a 11. részt, mert azt Yumi Hara - Yuuko szinkronhangja - adja elő. De ennek

megvan a történetbeli oka, én remek megoldásnak találok. Az ending animáció amúgy azt a hatás kelti, mintha Yuuko énekelné a számot, ami nekem nagyon tetszett.

Mindent egybevetve tehát egy meg-szokott elemekre építő, misztikus, romantikus, drámai vígjátékot kapunk sok-sok horror elemmel és szerethető karakterekkel. Azoknak ajánlanám, akik nem akarnak semmi nagyobb és bonyolultabb hangvételű anyagba belekezdeni, csak gyorsan lezavarnának egy egyszerű, de jó animét. A 12 rész tökéletesen elég. Az utána játszó-dó speciáltól viszont kicsit többet vártam egy szimpla résznél, legalábbis a befejezés függvényében. De az is szórakoztató.

